

med demokratisk Frihedstankegang at gøre. Og saa har vi endda slet ikke almindelig Værnepligt her i Landet; det, vi har, er nærmest almindelig Lodtrækningspligt, men ikke almindelig Værnepligt. For det første er der jo betydelig Forskel paa den Tid, i hvilken de unge Mennesker ligger inde, og dernæst er det saaledes, at langt fra alle vaabenføre unge Mænd bliver indkaldt; mange vaabenføre kommer aldrig til at af tjene deres Værnepligt. Jeg tror altsaa ikke, at den almindelige Værnepligt er en demokratisk Foranstaltning. Jeg ved godt, at der, som nævnt af den højtærede Minister, var vældig Begejstring, da man indførte den almindelige Værnepligt. Der var i den grundlovgivende Rigsforsamling kun en eneste Mand — men det var jo ogsaa den største Frihedskæmpe, vi har haft herhjemme, nemlig selve Grundtvig —, som var Modstander af den almindelige Værnepligt. Jeg synes, det er ganske godt, at vi paa et Tidspunkt som dette er opmærksomme paa, at den Mand stod som Modstander af den almindelige Værnepligt; de, der ved Besked med Stillingen i den grundlovgivende Rigsforsamling med Hensyn til denne Sag, vil ganske sikkert erindre, at Grundtvig var en meget ivrig Modstander af den almindelige Værnepligt.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birke) har jo, som han sagde i Begyndelsen af sit Foredrag, holdt en ret stor Tale under Lovforslagets Behandling i Efteraaret, og han gjorde ved den Lejlighed bl. a. gældende, at det var en Umulighed at slutte Forlig om Militærspørgsmaalet, for, sagde han, man kan ikke skabe et halvt Forsvar; skal man have et Forsvar, maa det helst være et helt Forsvar. Det er selvfølgelig rigtigt, men det forekommer mig blot, at Partiet Venstre ikke har taget Konsekvensen af dette Standpunkt, thi man kan ikke paa en Gang rejse rundt og fortælle, som den højtærede Minister gør, at det er et rent Minimum af Militærvæsen, vi har, og samtidig paastaa, at nu har man skabt et Forsvar, som er helt og fuldkomment. Det var efter min Mening en modstridende Opfattelse, som kom til Orde saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard). Det ærede Medlem vilde have, at vi for at naa til en fornuftig Ordning af hele vort Militærvæsen skulde løfte Spørgsmaalet ud af Partirammerne. Nu vil jeg gerne sige, at det vilde være uhyre vanskeligt at løfte et Spørgsmaal, som er partidannende, ud af Partirammerne, og Militærspørgsmaalet er netop et af de Spørgsmaal, som har været parti-

dannende. Det er et Principspørgsmaal, Talen her er om, og Principspørgsmaal løfter man ikke ud af Partirammerne.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem har nævnt — han var ogsaa i Dag inde paa det — alle disse Udtalelser fra Udlandet. Jeg vil gerne sige, at jeg tillægger dem ikke saa forfærdelig megen Betydning, for de anvendes jo, havde jeg nær sagt, efter Behov. De kan anvendes snart paa den ene, snart paa den anden Maade, og adskillige af de Udtalelser, som fremkommer fra Udlandet, er oven i Købet direkte importeret her fra Danmark; saa kommer de tilbage hertil som gefundenes Fressen. Jeg tror altsaa ikke, man skal tage dem alt for højtideligt; men hvis man endelig vil det, har jeg for mit Vedkommende ikke noget derimod, for adskillige af de Mænd, som er de førende indenfor Folkeforbundet, har i højeste Grad givet den Opfattelse, vi nærer med Hensyn til hele dette Spørgsmaal, deres Tilslutning.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem har et Par Gange citeret den franske — og han er altid saa forsigtig at føje til: socialdemokratiske — Statsmand Boncour. Jeg har ikke noget imod at citere denne Statsmand, tværtimod, jeg vil anbefale ærede Medlemmer, ogsaa den højtærede Minister, at studere ham meget flittigt, saa at de ikke skal gaa Glip af noget af, hvad han har sagt. Derfor skal jeg tillade mig at citere en enkelt Ting, som jeg synes er af afgørende Betydning i denne Forbindelse. Boncour sonderer mellem de forskellige Stater og gør opmærksom paa, at der er flere Kategorier af Stater. Han deler dem i 3 Kategorier. Han siger: „Der er Stater, som har bitre Erfaringer fra den nærmest foregaaende Tid, som føler sig forpligtede til at have et betydeligt Militærvæsen, og som mener kun at kunne sikre sig ved Aftaler med Naboer, der har lignende Erfaringer; for disses Vedkommende vil man kunne regne paa Deltagelse af store Militærstyrker.“ Det er altsaa det, der er Tale om: at etablere det internationale Korps, som skulde til for at tugte, om jeg saa maa sige, den Nation, som bryder Folkeforbundets Forpligtelser. Saa taler han om en anden Gruppe, idet han siger: „Der er Stater, der er saaledes stillet, at de ikke mener at kunne forsone sig med Tanken om den almindelige Værnepligts Anvendelse, men som raader over en mægtig Flaade, og som derfor naturligt vil kunne sætte denne Flaade ind.“ Men saa føjer han til — og det beder jeg det ærede 8de tingvalgte Medlem